

Αθωνική

ΚΑΤΑ
ΝΟΜΟΝ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 51 - ΔΡΧ. 250

Πολιτεία

ΠΕΡΙ

ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗΣ

Άββα Δωρόθεου

Ας ταπεινωθώμεν και ήμεις μικρόν και σωζόμεθα. Εάν και νά κοπιάσωμεν δέν μπορούμεν ως ασθενείς, ως σπουδάσωμεν νά ταπεινωθώμεν, και πιστεύω εις τό έλεος του Θεου, ότι δι' αυτό τό μικρόν όπου γίνεται μέ ταπεινώσειν, θέλωμεν εύρεθῆ και ήμεις εις τόν τόπον των Άγιων εκείνων, όπου έκοπίασαν πολλά και έδούλευσαν τόν Θεόν πολλά. Άς είναι, είμεθα ασθενείς και δέν μπορούμεν νά κοπιάσωμεν, μή δέν μπορούμεν ουτε νά ταπεινωθώμεν;

Καλότυχος είναι, αδελφοί, εκείνος όπου έχει τήν ταπεινώσειν. Καλώς δέ έσημάδευσεν ο άγιος εκείνος (Ιωάννης της Κλίμακος) διά τόν αδελφόν εκείνον όπου ειχε τήν αληθινήν ταπεινώσειν, μέ τό νά ειπῆ, ή ταπεινώσεις δέν όργίζεται, ουτε κάμνει τινα νά όργισθῆ. Η ταπεινώσεις είναι μεγάλη, διότι ή ταπεινώσεις μόνη εναντιούται εις τήν κενοδοξίαν και φυλάττει τόν άνθρωπον απ' αυτήν.

Δέν όργίζεται κανείς και διά χρήματα και διά φαγητά; Πώς λέγει λοιπόν, ότι ή ταπεινώσεις δέν όργίζεται, ουτε κάμνει τινα νά όργισθῆ;

Η ταπεινώσεις είναι μεγάλη, καθώς ειπαμε, και δυνατή είναι νά σύρη τήν Χάριν του Θεου εις τήν ψυχήν του ανθρώπου και ώσαν έλθη λοιπόν αυτή ή Χάρις εις τήν ψυχήν, σκεπάζει αυτήν και από τό άλλα δύο πάθη τούτων των μεγάλων διότι, τί άλλο είναι χειρότερον, ώσαν νά όργίζεται κανείς και νά κάμνη άλλον νά όργίζεται, καθώς ειπεν ο Άγιος;

Παράξενον είναι παντάπαισι του καλογήρου νά όργίζεται, όμοίως και τό νά κάμνη άλλον νά όργίζεται. Και, αλήθεια, εάν δέν σκεπασθῆ τό γρηγορώτερον ο τοιοούτος από τήν Χάριν του Θεου, από όλίγον - όλίγον ευγαίνει από τόν νούν του και δαιμονίζεται, τάρασσων και ταρασσόμενος, διά τουτο, λέγει, ή ταπεινώσεις δέν όργίζεται, ουτε κάμνει τινα νά όργισθῆ, αλλά και από παντός πάθους και πειρασμού φυλάττει τήν ψυχήν ή ταπεινώσεις.

- ⊗ Γι' αυτόν που έλπίζει στο Θεό, δέν υπάρχουν αδιέξοδα.
- ⊗ Νά μή κρίνουμε τούς άλλους. Διότι τό νά κρίνουμε σημαίνει ότι έχουμε υπερηφάνεια, και αναλαμβάνουμε έμεις τήν κρίσι, που δέν είναι δική μας, αλλά του Θεου υπόθεσι. "Όταν κατακρίνουμε, σφετεριζόμαστε τήν έξουσία του Θεου.

Γέρων Γερμανός Σταυροβουνιώτης

⊗ "Όταν ή καρδιά μας δέν έχη τήν αγάπη προς τόν Χριστόν, δέν μπορούμε νά κάνωμε τίποτε. Είμαστε σαν πλοίο που δέν έχει βενζίνη στην μηχανή του.

⊗ "Όσον ο άνθρωπος αγαπά τόν Θεόν, τόσο έχει αγάπη και για τούς ανθρώπους. Τούς αγαπά σαν εικόνες του Θεου, μέ σεβασμό, μέ λεπτότητα.

Γέρων Άμφιλόχιος Μακρής

⊗ Ταπεινώσου και εξομολογού, διότι ή εξομολόγησις έμπερικλείει τήν άγιωτάτην ταπεινώσειν, άνευ τής οποίας δέν σώζεται κανείς.

⊗ Η ασθένεια, όταν τήν υπομένωμεν, έχει πάρα πολύ τό κέρδος εις τήν ψυχήν, άρκει νά κατηγορώμεν τόν έαυτόν μας, διότι κυρίως διά τας άμαρτίας μας υποφέρομεν και κατά τό πλείστον, διά τήν υπερηφάνειαν της καρδιάς μας.

Γέρων Έφραίμ Φιλοθεΐτης

⊗ "Όταν, αγαπητέ, ζητούμε μέ πόθον, έπιθυμίαν, έρωτα και αγάπην πολλήν τήν Βασιλείαν του Θεου, ο Θεός θά μάς τήν δώση και **μαζί μέ τήν Βασιλείαν Του, θά μάς δώση και όλα όσα μάς χρειάζονται.**

⊗ Μία υπάρχει διόρθωσις, ή μετάνοια ή αληθής και ειλικρινής. Η μετάνοια όλα τά συγχωρεί και πλησιάζει τόν άνθρωπον εις τόν Θεόν και τόν κάμνει άγιον.

Γέρων Φιλόθεος Ζερβάκος

⊗ Άξια και μισθό πολύ έχει ο Χριστιανός που αγαπά όλους τούς συνανθρώπους του και προπαντός όταν συγχωρη αυτούς που του έκαναν κακό. Γιατί όλα τά καλά έργα αν κάνουμε, εάν δέν αγαπούμε τόν πλησίον μας, δέν κάνουμε τίποτα. Είμαστε ένα μηδέν, ένα τίποτα. Άγάπη, αδελφια μου, αγάπη ζητάει από μάς ο Θεός.

⊗ "Αν κάνης προσευχή χωρίς έλεημοσύνη, τότε είναι νεκρή ή προσευχή σου. Τό χέρι σου νά είναι πάντα ανοιχτό. Νά κάνετε έλεημοσύνη σε χήρες και όρφανα. Η έλεημοσύνη και ή προσευχή πάνε μαζί.

Γέρων Γεώργιος Καρσιλίδης

Ἡ Μεγάλη Σαρακοστή ἔχει ἓνα ἐντελῶς δικό της λειτουργικό βιβλίο, τὸ ΤΡΙΩΔΙΟ. Τὸ Τριώδιο περιλαμβάνει ὕμνους καὶ βιβλικά ἀναγνώσματα γιὰ τὴν κάθε μέρα τῆς περιόδου αὐτῆς ποὺ ἀρχίζει μὲ τὴν Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου καὶ τελειώνει μὲ τὸν Ἑσπερινό τοῦ Ἁγίου καὶ Μεγάλου Σαββάτου.

Ο ἱ ὕμνοι τοῦ Τριωδίου συντάχτηκαν σὸ μεγαλύτερο μέρος τους, ἀφοῦ σταμάτησαν νὰ ὑπάρχουν κατηχούμενοι (δηλαδή σταμάτησε τὸ βάπτισμα τῶν ἐνηλίκων καὶ ἡ ἀπαραίτητη προετοιμασία τους γι' αὐτό).

Ἔτσι ἡ ἔμφασι τῶν ὕμνων δὲν εἶναι σὸ Βάπτισμα, ἀλλὰ στὴ μετάνοια.

Δυστυχῶς πάρα πολὺ λίγοι ἄνθρωποι σήμερα γνωρίζουν καὶ καταλαβαίνουν τὴ μοναδικὴ ὁμορφιά καὶ τὸ βάθος τῆς ὑμνολογίας τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς.

Ἡ ἄγνοια τῶν ὕμνων τοῦ ΤΡΙΩΔΙΟΥ εἶναι βασικὴ αἰτία ποὺ μᾶς κάνει σιγὰ σιγὰ νὰ παραμορφώσουμε τὴν κατανόησι, τὸ σκοπὸ καὶ τὸ νόημα τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς. Μιά τέτοια παραμόρφωσι, ποὺ γίνεται σιγὰ σιγὰ στὴ νοοτροπία τῶν Χριστιανῶν, μειώνει τὴ Μεγάλη Σαρακοστή καὶ τὴν κάνει “νομικὴ ὑποχρέωσι” καὶ σύνολο κανόνων διαιτητικῆς. Ἡ ἀληθινὴ ἐμπνευσι καὶ ἡ πρόκλησι ποὺ κρύβει ἡ Μεγάλη Σαρακοστή ἔχει χαθεῖ σήμερα καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος νὰ ἀνακαλυφτεῖ παρά μόνο μὲ μιά προσεκτικὴ παρακολούθησι τῶν ὕμνων τοῦ ΤΡΙΩΔΙΟΥ.

Εἶναι σημαντικό, λόγου χάρι, τὸ πόσο συχνὰ οἱ ὕμνοι αὐτοὶ μᾶς προειδοποιοῦν συγκεκριμένα γιὰ τὴν “τυπικὴ” καὶ ἐπομένως ὑποκριτικὴ ἀντίληψι τῆς νηστείας. Ἀπὸ νωρίς, τὴν Τετάρτη τῆς Τυρινῆς, ἀκούμε:

Βρωμάτων νηστεύουσα, ψυχὴ μου, καὶ παθῶν μὴ καθαρεύουσα, μάτην ἐπαγάλλη τῇ ἀτροφία· εἰ μὴ γὰρ ἀφορμὴ σοι γένηται πρὸς διόρθωσιν, ὡς ψευδῆς μισεῖσαι παρά Θεοῦ, καὶ τοῖς κακίστοις δαίμοσιν ὁμοιοῦσαι, τοῖς μηδέποτε σιτουμένοις· μὴ οὖν ἀμαρτάνουσα, τὴν νηστείαν ἀχρειώσης, ἀλλ' ἀκίνητος πρὸς ὀρμὰς ἀπόπους μένε, δοκοῦσα παρεστάναι ἐσταυρωμένῳ τῷ Σωτῆρι, μᾶλλον δὲ συσταυροῦσθαι, τῷ διὰ σέ σταυρωθέντι, ἐκβοῶσα πρὸς Αὐτόν· Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σου.

Καὶ πάλι τὴν Τετάρτη τῆς Δ' ἐβδομάδος τῶν Νηστεῶν ἀκούμε:

Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετὰς ἐργαζόμενοι, πνευματικὰς ἀμοιβὰς ἐκδεχόμενοι, οὐ μέσον τῶν πλατειῶν θριαμβεῦν οὐσι ταύτας, ἀλλ' ἔνδον τῶν

ΤΟ ΑΓΙΟ ΤΡΙΩΔΙΟ

ΤΡΙΩΔΙΟ - τὸ ἀγνωστο καὶ παραμελημένο βιβλίο! Ἄν μόνο γνωρίζαμε τὴν ὕπαρξί του, ἂν μπορούσαμε νὰ τὸ ἀνακαλύψουμε, θὰ μᾶς βοηθοῦσε νὰ ἀγκαλιάσουμε ὄχι μόνο τὸ πνεῦμα τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς ἴδιας τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν “πασχαλινὴ” τῆς ἀντίληψι γιὰ τὴ ζωὴ, τὸ θάνατο καὶ τὴν αἰωνιότητα.

καρδιῶν ἀποφέρουσι μᾶλλον καὶ ἀπάντων ὁ βλέπων τὰ ἐν κρυπτῷ γινόμενα, τὸν μισθὸν τῆς ἐγκρατείας παρέχει ἡμῖν. Νηστείαν τελέσωμεν, μὴ σκυθρωπάζοντες τὰ πρόσωπα, ἀλλ' ἐν τοῖς ταμείοις τῶν ψυχῶν προσευχόμενοι, ἀπαύστως βοήσωμεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο λη τῆ Μεγάλης Σαρακοστῆ στοὺς ὕμνους τονίζεται ἡ ἀντίθεσι ἀνάμεσα στὴν ταπεινωσι τοῦ Τελώνου καὶ στὴ φαρισαϊκὴ ὑπερηφάνεια καὶ αὐτοπροβολή, ἐνῶ καταγγέλεται ἡ ὑποκρι-

σία. Ἄλλὰ ποιά ἀκριβῶς εἶναι ἡ πραγματικὴ νηστεία; Τὸ ΤΡΙΩΔΙΟ ἀπαντᾷ: Εἶναι πρῶτα ἀπ' ὅλα ἡ ἐσωτερικὴ καθαρότητα:

Νηστεύσωμεν νηστείαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ· ἀληθὴς νηστεία, ἢ τῶν κακῶν ἄλλοτριώσις, ἐγκράτεια γλώσσης, θυμοῦ ἀποχῆ, ἐπιθυμιῶν χωρισμός, καταλαλιᾶς καὶ ἐπιπορίας· ἢ τούτων ἔνδεια, νηστεία ἐστὶν ἀληθὴς καὶ εὐπρόσδεκτος.

Επίσης εἶναι ἡ ἐπιστροφή στὴν ἀγάπη, ἡ πάλη ἐναντίον τῆς διασπασμένης ζωῆς, ἐναντίον τοῦ μίσους, τῆς ἀδικίας, τῆς ζήλειας:

Νηστεύσωμεν ἀδελφοὶ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς· λύσωμεν πάντα σύνδεσμον ἀδικίας· διαρρήξωμεν στραγγαλιὰς βιαίων συναλλαγμάτων· πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διασπάσωμεν· δώσωμεν πεινώσιν ἄρτον, καὶ πτωχοῦς ἀστέγους εἰσαγάγωμεν εἰς οἴκους, ἵνα λάβωμεν παρά Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα ἐν φωτί τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐν ἡμέρα εὐσχημόνως περιπατήσωμεν· πᾶσαν ἄδικον συγγραφὴν ἀφ' ἑαυτῶν, τοῦ πλησίον ἀφελώμεθα, μὴ τιθέντες πρόσκομμα τούτῳ εἰς σκάνδαλον· ἀφήσωμεν τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, αὐξήσωμεν τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα, δώσωμεν ἐνδεέσιν ἄρτον, καὶ προσέλθωμεν Χριστῷ ἐν μετανοίᾳ βοῶντες· ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καθὼς ἀκούμε ὅλα τούτα συνειδητοποιοῦμε πόσο μακριὰ ἀπ' αὐτὰ βρίσκεται ἡ στενοκέφαλη καὶ φαρισαϊκὴ ἀντίληψι γιὰ τὴ Μεγάλη Σαρακοστή ποὺ ἐπικρατεῖ σήμερα· μιά ἀντίληψι ποὺ χαρακτηρίζει τὴ Μεγάλη Σαρακοστή μὲ

αποκλειστικά άρνητικούς όρους, σάν ένα είδος "ένοχλήσεως" τήν όποία όμως, άν έκούσια τήν άποδεχτούμε και τήν "υποφέρουμε", αυτόματα θά άνταμειφτούμε και θά λάβουμε μιά "καλή θέσι" κοντά στό Θεό!

Πολλοί άνθρωποι πίστεψαν ότι ή Μεγάλη Σαρακοστή είναι ή περίοδος κατά τήν όποία κάτι - πού μπορεί ίσως και νά είναι καλό - άπαγορεύεται, σάν νά εύχαριστιέται δηλαδή ό Θεός βασανίζοντάς μας. Για εκείνους όμως πού έγγραφαν τούς ύμνους τούτους, ή Μεγάλη Σαρακοστή είναι έντελώς τό αντίθετο· είναι ή επιστροφή στην "κατά φύσιν" ζωή, στην "έγκράτεια" πού ό Άδάμ και ή Εύα κατεπάτησαν, μέ άποτέλεσμα ό πόνος και ό θάνατος νά μπουν στον κόσμο. "Έτσι ή Μεγάλη Σαρακοστή χαιρετίζεται σάν μιά πνευματική άνοιξι και σάν περίοδος χαράς και φωτός:

Άνέτειλε τό έαρ τής νηστείας, και τό άνθος τής μετανοίας· άγνίσωμεν ούν έαυτούς άδελφοί, από παντός μολυσμού, τώ Φωτοδότῃ ψάλλοντες, είπωμεν· δόξα Σοι, μόνε φιλάν - θρωπε.

Τό τής νηστείας διάγγελμα, περι - χαρῶς ύποδεξώμεθα· εί γάρ ταύτην ό Προπάτωρ διεφυλάξατο, τήν τής Έδέμ έκπτωσιν ούκ άν ύπέστημεν.

Άρχή κατανύξεως και μετανοίας, κακῶν άλλοτριώσις, και παθῶν έγκράτεια· διό σπονδάσωμεν, άπο - κοπήν τῶν πονηρῶν έργων ποιήσα - σθαι.

Μόνο εκείνοι πού "αγάλλονται έν Κυρίῳ", και πού ό Χριστός και ή Βασιλεία Του είναι ό αιώνιος πόθος και ή χαρά τής υπάρξεώς τους, μπορούν χαρούμενα νά δεχθουν τήν πάλη εναντίον τής άμαρτίας και νά γίνουν μέτοχοι τής τελικής νίκης.

Σέ όλη τή διάρκεια τῶν σαράντα ήμερῶν ό Σταυρός και ή Άνάστασις του Χριστού και ή άκτινοβόλα χαρά του Πάσχα άποτελούν τό ύψιστο "σημείο αναφοράς" όλων τῶν ύμνων στην ύμνογραφία τής Μεγάλης Σαρακοστής. Είναι μιά διαρκής υπενθύμισι ότι, όσοδήποτε στενός και δύσκολος κι' άν είναι ό δρόμος, τελικά οδηγεί στην Τράπεζα του Χριστού, στην Βασιλεία Του.

Οπως πύ πάνω αναφέρεται, ή προσδοκία και ή πρόγευσις τής Πασχαλινής χαράς διατηρείται σ' όλόκληρη τή Μεγάλη Σαρακοστή και είναι τό πραγματικό κίνητρο όλης τής προσπάθειας στην περίοδο αυτή:

Τήν πάνσεπτον έγκράτειαν έναρξῶ - μεθα φαιδρῶς... ὅπως λαμπροφόροι προφθάσωμεν εις τήν άγιαν και τριήμερον Άνάστασιν τήν καταλάμπουσαν άφθαρσίαν τῶ κόσμῳ.

Ενας πολύ εύλαβής κι' ενάρετος Μοναχός είχε μιά αδελφή στην πόλι, πού ζούσε βίο άσωτο και παρέσυρε πολλούς νέους στην άμαρτία. Οι Άδελφοί στην έρημο συχνά παρώτρυναν τό Μοναχό νά πάη εις τήν πόλι, νά συνείτη τήν παραστρατημένη αδελφή του. Έκείνος στην αρχή έδίσταζε. Φοβόταν τούς κινδύνους πού κρύβει ό κόσμος για τούς νέους μοναχούς. Ύστερα όμως, για τήν ύπακοή, αποφάσισε νά κατέβη.

Μόλις πλησίασε στό πατρικό του σπίτι, οι γείτονες πρόλαβαν και ειδοποίησαν τήν αδελφή του. Η καρδιά τής παραστρατημένης κόρης σκίρτησε στ' αναπάντεχο άκουσμα. Χρόνια επιθυμούσε νά ιδῆ τόν αγαπημένο της αδελφό. Παράτησε τή συντροφία της κι' ὅπως βρισκόταν τήν στιγμή εκείνη μέσα στό σπίτι της, μέ γυμνά πόδια και ξεσκεπη τήν κεφαλή, έτρεξε στό δρόμο νά τόν ύποδεχθῆ.

Άντικρύζοντας μέ τά μάτια του εκείνος τόν ξεπεσμό της, ταραχτηκε. Έκλαψε ή ψυχή του.

- Δέν λυπάσαι τόν έαυτό σου, αδελφή, τής είπε μέ θλίψι, κι' εκείνους πού έξ' αίτίας σου παραστρατούν; Συλλογγίσου τί σε περιμένει ύστερα από τό θάνατο.

Τό άγνό πρόσωπο του αδελφού, ή σεμνή του στάσι, τά δάκρυα τής συμπόνιας, πού έτρεχαν από τά μάτια του, μαζί μέ τό δικαιο έλεγχο, συγκλόνισαν τήν άμαρτωλή.

- Υπάρχει και για μένα σωτηρία; ψιθύρισαν τά χείλη της.

- "Ω, ναι. Άρκεί ειλικρινά νά τό θελήσης.

- Πάρε με μαζί σου, παρακάλεσε, μή μέ αφήνης μόνη νά παλεύω μέ τ' άγρια κύματα τής άμαρτίας.

- Φόρεσε τά σανδάλια σου, σκέπασε και τήν κεφαλή σου και άκολούθησέ με, είπε αποφασιστικά ό Μοναχός.

- Άφησέ με νά έλθω ὅπως είμαι, αδελφέ, γιατί ποιός ξέρει άν, μπαίνοντας σ' αυτό τό εργαστήρι του σατανά, θά έχω τή δύναμη νά ξαναβγῶ.

Ο Μοναχός ικανοποιήθηκε από τή σταθερότητά της.

Χωρίς χρονοτριβή τήν ὀδήγησε έξω από τήν πόλι και τράβηξαν μαζί τό δρόμο για τήν έρημο. Σκόπευε νά τήν πάη σ' ένα γνωστό του γυναικείο Μοναστήρι. Καθώς περπατούσαν, διέκριναν από μακριά νά έρχεται πρὸς τό μέρος τους ένα караβάνι.

- Παραμέρισε λίγο, αδελφή μου, τής είπε ό Μοναχός. Κρύψου πίσω από τούς θάμνους, γιατί οι άνθρωποι πού δέν ξέρουν πώς είσαι αδελφή μου, μπορεί νά σκανδαλισθουν.

Έκείνη συμμορφώθηκε άμέσως μέ τή σύστασι του. Όταν προσέρασε τό караβάνι, ό αδελφός τήν φώναξε νά συνεχίσουν τό δρόμο τους. Δέν έδειξε νά άκουσε. Έκείνος πήγε κοντά της, τής ξαναμίλησε, τή σκούνησε. Δέν έδειχνε σημεια ζωής. Είχε πεθάνει. Είδε τά γυμνά της πόδια καταματωμένα και ξεοκισμένα αλύπητα από τά λιθάρια του δρόμου και τ' άγκάθια.

Απαρηγόρητος ό Μοναχός για τόν αιφνίδιο θάνατο τής αδελφής του γύρισε στό κελλί του. Η άμφιβολία τόν κατέτρωγε.

- Άδύνατο νά σώθηκε, του έλεγε ό λογισμός του, άφου δέν πρόλαβε νά κάνη έργα μετανοίας.

Διηγήθηκε στους Γέροντας στην έρημο μέ κάθε λεπτομέρεια όλα όσα συνέβησαν. Εκείνοι ὤρισαν νηστεία και προσευχή για τήν ψυχή της. Άποκαλύφθηκε τότε σ' έναν άγιώτατο Έρημίτη, πώς ό Θεός δέχτηκε τήν μετάνοια τής άμαρτωλής και τήν κατέταξε μέ τούς δικαίους για τήν αύταπάρνησι πού έδειξε, ὅστε νά περιφρονήση, ὄχι μόνο τά υλικά πράγματα, αλλά και τό ίδιο της τό σώμα.

ΠΩΣ ΣΩΘΗΚΕ... ΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ

Στόν πόλεμο Σερβίας - Αύστροουγγαρίας μιά χήρα Σερβίδα ζούσε με τό κοριτσάκι της στήν εμπόλεμο περιοχή, όπου προσωρινά επικρατούσαν οι έχθροί, δηλαδή οι Αύστροουγγαρέζοι.

Ό στρατηγός εκείνης τής περιοχής, είτε γιατί συμπάθησε τήν χήρα, είτε γιατί τήν λυπήθηκε, έδωσε διαταγή νά πηγαίνη ένας στρατιώτης καθημερινά δύο μερίδες από τό φαγητό τής μονάδας (σουσάιο), γιά νά τρώνε μητέρα καί παιδί.

Παρ' όλον ότι κινδύνευε νά θεωρηθῆ φίλος τών Σέρβων, έν τούτοις ώς στρατηγός έπαιρνε τό ρίσκο επάνω του καί τό έκαμνε.

Μιά μέρα τό κοριτσάκι τής χήρας έφτασε στό στρατηγείο καί θέλησε νά ιδῆ τόν στρατηγό, πράγμα πού έγινε.

- Τί θέλεις παιδί μου, είπε ό στρατηγός στό παιδί.

- Κύριε, απάντησε τό κοριτσάκι, ή μητέρα μου κι εγώ σās εύχαριστούμε γιά όλα όσο κάνετε γιά μās. Είμαστε πολύ υποχρεωμένοι σέ σās. Αλλά ή μητέρα μου σās παρακαλεί από τῆ Δευτέρα νά μῆ μās στέλνετε άλλο φαγητό.

- Γιατί, παιδί μου; είπε ό στρατηγός. Μήπως βρέθηκε κάποιος άλλος τρόπος νά αποκτήσετε έστω κι αυτά τά λίγα τρόφιμα, πού τόσο τά έχετε ανάγκη γιά νά ζήσετε;

- Όχι κύριε, είπε τό παιδί, οὔτε άλλος τρόπος βρέθηκε οὔτε καί μās περισσεύουν, αλλά από τήν Δευτέρα έμεις στό σπίτι θά άρχίσουμε τῆ νηστεία (άρχιζε ή Μεγάλη Σαρακοστή).

Ο στρατηγός τά έχασε. Δέν περίμενε τέτοια συνέπεια. Όταν έφυγε τό παιδί, γύρισε στούς έπιτελείς του καί είπε:

- Τώρα πολύ φοβούμαι ότι τά πράγματα θά γυρίσουν εις βάρος μας. Θά μās νικήσουν οι Σέρβοι. Καί πράγματι, οι όροι άντεστράφησαν, οι Σέρβοι άνασυντάχθηκαν καί έξεδίωξαν τούς έχθρούς τους. Θυμήθηκαν τῆ νηστεία πού είχαν χρόνια ξεχάσει με τήν καλοπέραση.

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ... ΔΥΣΚΟΛΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

Στήν περιοχή τής Λαύρας ένας γέροντας καλόγερος προσέλαβε 3-4 εργάτες γιά μιά έξωτερική δουλειά. Αλλά ό καιρός ήταν καθημερινά τόσο άσχημος πού δύσκολα συμπλήρωναν όκτάωρο δουλειās. Έβρεχε συνεχώς. Όπότε ό Γέροντας τούς φώναξε καί τούς λέει:

- Ακούστε, παιδιά, είναι θέμα δικαιοσύνης νά σās πληρώσω μόνο τό μισό μεροκάματο, όσο καί δουλεύετε βέβαια, άφου βρέχει.

Όμως αυτοί είχαν άντιρρήσεις:

- Έμεις, Γέροντα, άφήσαμε τīs οικογένειές μας γι' αυτό τό μεροκάματο, πού τό έχουμε τόσο ανάγκη. Τώρα έσύ μās τό στερείς. Μās τό κόβεις! Τί φταίμε όμως άν βρέχει;

Στενοχωρέθηκε ό Γέροντας. Σκέφθηκε, ξανασκέφθηκε, τούς φώναξε καί τούς είπε:

- Ακούστε, παιδιά. Κατανώ ότι ήρθατε γι' αυτό τό μεροκάματο. Όστόσο, επειδή δέν μπορώ νά σās πληρώνω κι' έσεις νά κοιμάσθε, γι' αυτό σās προτείνω τό εξής: Όσο είναι καλή ή μέρα καί δέν βρέχει, έχει καλώς. Όταν όμως πιάνει ή βροχή, έσεις

νά μένετε μέσα στό Ναό καί με τό κομποσχοίνι θά λέγετε τό "Κύριε έλέησον", "Κύριε έλέησον", γιά νά συμπληρώσετε τό όκτάωρο!

Αυτοί τότε συμφώνησαν γιατί νόμισαν πώς είναι εύκολο πράγμα. Όταν όμως δοκίμασαν, φώναξαν τόν Γέροντα καί του είπαν:

- Γέροντα, δώσε ό, τι είναι νά δώσης, χαλάει ή συμφωνία. Η ώρα με τό κομποσχοίνι πολύ δύσκολα περνάει.

Συμπέρασμα: Η προσευχή είναι δυσκολώτερη από τῆ δουλειά!

ΧΡΥΣΑΦΙ Η ΘΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Κάποτε με φώναξαν νά κοινωνήσω έναν άρρωστο. Επειδή δέν ήθελα νά με δούνε κάποιος, έκρυψα τήν κοινωνία στή μπροστινή τσέπη μου. Ένας όμως νεαρός, μόλις με είδε, είπε:

- Παπα - Στέφανε, τί έχεις μέσα στή τσέπη καί λάμπει σάν χρυσάφι!

(Νά ξέραμε σέ τί κόσμο μυστηρίων ζούμε καί νά καταλαβαίναμε, τί κρατάμε καί τί φυλάγουμε έμεις οι Όρθόδοξοι!)

Παπα - Στέφανος Καρουλιώτης

Αθωνικά

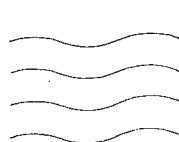
πολιτεία

ΚΥΡΙΑΛΟΥ ΛΟΥΚΑΡΕΩΣ 6 - 114 71 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 6443.290, FAX 6424.266
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Κωνσταντίνος Μπούκας

Υπεύθυνος τυπογραφείου: Αργυρώ Παχή
Αδραμυττίου 10, 171 21 Ν. ΣΜΥΡΝΗ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 3000 δρχ.

Κύριε Ίησού Χριστέ, έλέησόν με